

فراخوان بازگشت روستاییان به روستا

همه می‌دانند قدرت رییس جمهوری آنقدر زیاد است که هر تصمیمی بگیرد، تمامی هیات دولت به اتفاق اکثر قریب به مطلق سه قوه و ایضا نمایندگان مجلس با او همراهی کامل دارند. پس شایسته است رییس جمهوری راهی برای بازگشت روستاییان و تولیدکنندگان محصولات کشاورزی به روستاها پیشنهاد کند. چرا که روستاییان از زمان اصلاحات ارضی و نبود آبراب، مباشر یا هزینه‌کننده برای عمران و آبادی روستا، لایروبی، تعمیر و مرمت قنوات، چشمه‌ها، مسیرهای آب و... آرام آرام به حاشیه شهرها و کارخانجات بزرگ کوچ کردند و هر روز دامنه‌ی بی‌توجهی به روستاها و تخریب آنها وسعت گرفت.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، جهاد سازندگی اقدام به جاده‌کشی در روستاها و برقرار کردن آنها و در مواردی آب بهداشتی نمود. اما این، همه‌ی نیاز روستایی نبود و شاید تنها امتیاز این کار برای روستاییان کوچ کرده و متمول که اقدام به ساختن ویلاهایی در ده یا تعمیر یک اتاق از خانه پدری کرده بودند، این بود که در اعیاد و جمعه‌ها، شهرهای با دلخوشی برق و جاده‌ی آسفالت و تلویزیون و ماهواره، سری به زادگاه خویش زده و چند ساعتی خوش بگذرانند. اما مردم روستایی امکان سکونت و ماندگاری نداشتند. چرا که:

(الف) در بسیاری از روستاها نه تنها از پزشک و پرستار وطنی خبری نیست، که از همان پزشک‌های هندی و پاکستانی قبل از انقلاب هم اثری نیست. ساختمان بهداشتی یا خانه‌ی بهداشت هفته‌ای یک روز میزبان دکتر است و بس. یعنی روستایی موظف است نهایتاً هفته‌ای یک روز (اگر برف و بوران نباشد و دکتر بیاید) بیمار شود.

(ب) همین تک و توک مدارس روستایی با کلاس‌های چند پایه‌ای مختلط به دلیل صرف نداشتن برای آموزش و پرورش، یا تعطیل شده و یا در حال تعطیلی است. **(ج)** به ویژه در زمستان کمتر اثری از بقالی، نانوايي و حتی وسیله‌ی حمل و نقل عمومی یافت می‌نشود.

(د) داروخانه، فروشگاه سوپر، لباس فروشی، تعمیرگاه، میوه فروشی، لوازم التحریر و... هم که عمراً در روستاها یافت نمی‌شود. پس نباید انتظار داشته باشیم حتی مهاجرین انقلابی و بسیجی و معتقد، به روستا برگردند.

پیشنهاد مشخص

پیشنهاد می‌شود رییس جمهور با یک برنامه‌جمعی و با یک فرصت سه ساله جمعی در یک بیانیه‌ی رسمی از مهاجرین بخواهد به روستاها، دهستان‌ها و مراکز تولید محصولات کشاورزی مهاجرت معکوس نمایند و از مزایای «روستاوندی» استفاده کنند. البته شهرنشینان علاقه‌مند نیز می‌توانند به این طرح بپیوندند. در این فراخوان لازم است امتیازات مهاجرین بدین شرح اعلام شود، مثلاً: **(الف)** هر خانواده پس از بازگشت به روستا و با تایید شورای اسلامی روستا می‌تواند از ۱۵ میلیون تومان وام خرید مسکن (بدون نوبت) استفاده می‌کند. برای تعمیر مسکن وام‌های ۵ میلیون تومانی بدون نوبت و حداکثر یک

هفته پس از اعلام متقاضی در اختیار وی قرار می‌گیرد. **(ب)** در هر روستا که حداقل ۳۰ خانوار مهاجر در آن سکنی گزینند، با اعلام و درخواست شورای اسلامی بلافاصله یک دکتر متاهل که همسر وی فعالیت پرستاری را انجام دهد همراه با داروخانه و تجهیزات درمان مستقر می‌شود. **(ج)** دبستان‌های چند پایه به یک پایه تبدیل و مدارس و راهنمایی و دبیرستان در آن راه‌اندازی می‌شود (در صورت عدم امکان از تابستان ۸۷ این کار انجام می‌شود). یک نانوايي (حتی ماشینی)، یک فروشگاه تعاونی سوپر مانند (با امکان فروش مواد غذایی، مایحتاج معمولی، پوشاک، لوازم التحریر) در آنجا با مسوولیت اتحادیه‌ی مرکزی شرکت‌های تعاونی روستایی ایجاد می‌شود.

(د) هر خانواده پس از بازگشت به روستا، حقوق ماهانه (علاوه بر فعالیت‌های شخصی، دریافت از طرح شهیدرجایی، کمیته امداد و...) به شرح زیر دریافت می‌کند:

۱- چنانچه تازه ازدواج کرده باشد، ماهانه یک میلیون ریال.

۲- خانواده‌های دارای فرزند به ازای هر فرزند ماهانه ۲۰۰ هزار ریال.

۳- بازنشستگان ماهانه مقطوع یک میلیون ریال.

(ه) تکنسین‌ها و مهندسین کشاورزی متاهل با مدارکی در زمینه رشته‌های مورد نیاز هر روستا به تشخیص مدیریت جهاد کشاورزی مرکز دهستان و تایید شورای اسلامی یک نفر با حقوق ماهانه ۳۰۰ هزار تومان از بدو ورود.

(و) در روستاهایی که سازمان تعاونی روستایی قبلاً اقدام به ساخت سالن انبار یا سوله کرده است، با مجوزهای دولت از سالن‌ها، انبار و سوله به صورت چند منظوره استفاده شود. (در ساعات عصرگاهی به سالن ورزشی و بدن سازی تبدیل شود؛ در اعیاد، مراسم شادی و جشن برگزار شود و هنگام عروسی به عنوان سالن عروسی قابل بهره‌برداری باشد).

(ز) معافیت‌ها و بخشودگی‌ها:

هزینه‌های مصرف برق در روستاها تا ماهی ۱۰۰ هزار ریال رایگان باشد و مازاد آن دریافت شود.

هزینه‌های آب بهداشتی آشامیدنی تا ماهی ۵۰ هزار ریال معاف باشد و الباقی آن دریافت شود.

هزینه‌های مخابرات تا ماهانه یکصد هزار ریال رایگان باشد.

ح) امتیازاتی معادل شهری‌ها

در هر روستا که جمعیت آن از ۳۰ خانوار تجاوز کند، بلافاصله و حداکثر ۳ ماه پس از اعلام شورا، یک بازار مکاره در مرکز روستا یا محل فروش کالا‌های روستایی در آن دایر شود و روستاییان فقط مجاز به فروش محصولات کشاورزی، غذایی و صنایع دستی باشند.

هر خانواده به محض استقرار در روستا و ارائه تاییدیه‌ی شورای اسلامی، دارای دفترچه‌ی خدمات درمانی (با تمام امتیازات بیمه درمانی شهروندان) بشود.

آیا برای رییس جمهور چنین تصمیمی و اعلام آن (البته با محک و اصلاح لازم) کاری غیر ممکن است؟